Viikon profiili

Säveltäjällä on aina sata lasissa

Viikko sitten Oulun tuomiokirkossa pidettyyn messuun osallistui internetin kautta yli tuhat ihmistä 19 eri maasta. Tämän virtuaalikirkon moottorina on kiiminkiläinen säveltäjä **Ilmari Mäenpää**. Aikaisemmin Mäenpää on ollut perustamassa käytettävyystutkija **Lasse Nissilän** kanssa e-concerthousea, joka on erikoistunut klassisen musiikin live-konserttien lähettämiseen netissä.

Oulussa lapsuutensa viettänyt Mäenpää ei ollut lapsena lainkaan kiinnostunut musiikista. 16-vuotiaana hän innostui tietokoneen musiikkiohjelmasta. Parikymppisenä hän tutustui musiikkia harrastaviin ystäviin, osti kaverinsa kanssa panttilainaamosta saksofonin ja aloitti musiikinopiskelun Oulun konservatorion aikuislinjalla. Seuraavaksi vuorossa olivat musiikkitieteen opiskelu Helsingin yliopistossa ja säveltämisen opiskelu **Harri Vuoren** johdolla.

Asiantuntijoiden mukaan Mäenpää kuuluu aaltoon, joka on tuomassa musiikkia lähemmäksi kuulijaa vallalla olleen melodiattoman ja riitasointuisen nykymusiikin sijaan. Kuulijan korvaan Mäenpään musiikki on miellyttävämpää ja helpompaa kuin perinteinen nykymusiikki. Mäenpään menestystä kuvaa lukuisien tilaussävellysten teko sekä apurahojen saaminen.

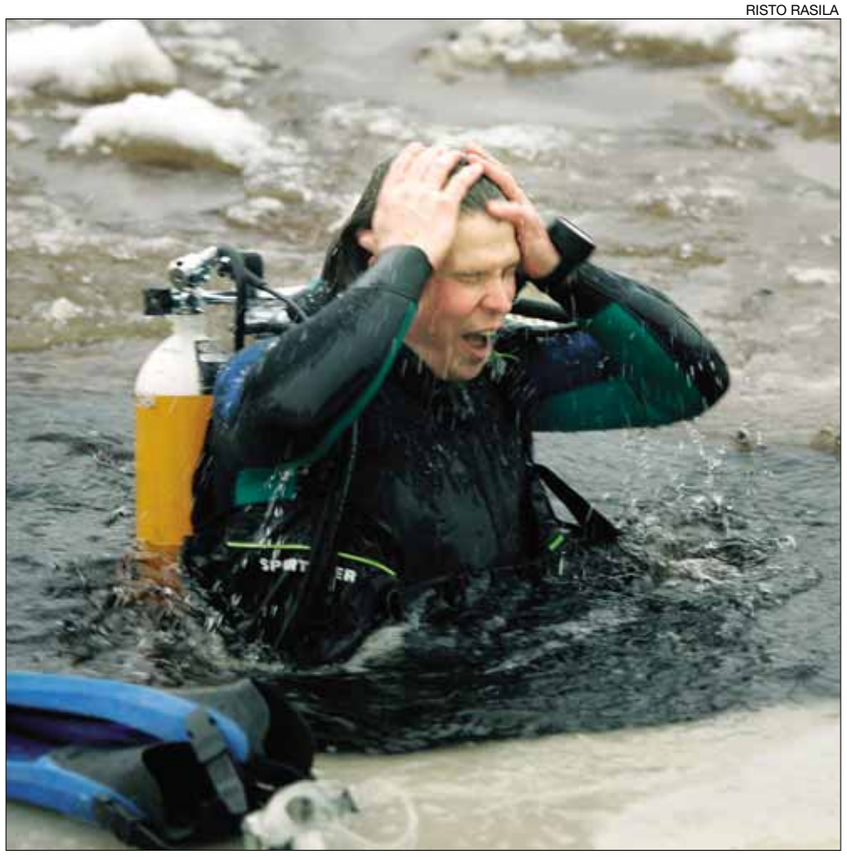
Säveltämisen lisäksi Mäenpää on tehnyt opetustöitä sekä ollut yritysten tietokoneiden järjestelmänvalvojana.

Ilimariksi ja Impuksi kutsuttu Mäenpää on todellinen taiteilijaluonne, joka kuulee ja näkee enemmän kuin muut. Taiteilijaluonteeseen sopivasti ilot ovat isommat kuin tavallisilla pulliaisilla, mutta surut eivät ole kovin suuret. Hän on huoleton veijari, joka ei hirveästi stressaa raha- eikä muistakaan asioista.

Mäenpään sanotaan olevan älykäs monilahjakkuus, joka olisi pärjännyt etenkin teknisillä aloilla. Hän kuitenkin arvostaa enemmän taiteen parissa tehtyä työtä kuin vaikkapa onnistunutta projektia Nokialla tulospalkkioineen. Titteli tai raha ei ole hänelle menestyksen mittari, tavoitteena on saada aikaan jotakin kuolemattomampaa eli musiikkia.

Heikompia saattaa ärsyttää miehen itsevarmuus sekä positiivinen kunnianhimo, jonka tämä kehtaa vielä tuoda julki. Mäenpäässä on poikkeuksellisen paljon ihmisjohtajuutta, eikä asiajohtajuutta kuten suomalaisilla pomoilla yleensä. Narsistia ja kiivautta säveltäjässä on sen verran kuin taiteilijalla olla pitää, mutta ei yhtään enemmän.

RISTO RASILA

Ilmari Mäenpää viilentää menoaan muun muassa sukeltamalla.

Lapsenomaisesti hän jaksaa innostua uusista ideoista sekä viedä ne loppuun asti. Samalla tavoin kuin ottaa vastaan muiden ideoita, hän kestää myös kritiikkiä.

Mäenpää osaa kuunnella ja ottaa huomioon muiden mielipiteitä, mutta sähäkkä on joskus kärsimätön. Otsasuonet pullistuvat turhasta jaarittelusta, töihin pitäisi tarttua heti. Silti hän kykenee myös kohtalaisen hyvin demokraattiseen päätöksentekoon.

Mäenpää on sunnuntailapsi, jolla on vahva luottamus asioiden järjestymiseen. Hän purjehtii eteenpäin ja selvittää kaikki tilanteet, vaikka ei aina hahmota aikatauluja tai muita muodollisuuksia. Hän ottaa suurenkin kuulijakunnan haltuun tankeroenglannillaan.

Kavereiden kesken Mäenpään jutut ovat letkeitä, mutta paremmissa piireissä hän osaa käyttäytyä fiksusti. Seurallinen Mäenpää on hiljaa yksikseen lähinnä säveltäessään. Hän ei sävellä pöytälaatikkoon, vaan antaa tekeleitään kokeiltavaksi ja kritisoitaviksi.

Aitona ja rentona ihmisenä Mäenpää nauraa kovaan ääneen, kädet ja tukka heiluvat naurun tahtiin. Elekieli, tyyli ja temperamentti passaisivat paremmin Italian ilmastoon kuin kuin jäyhään Suomeen. Nuorempana tempperamentti ilmeni muun muassa siten, että pihasta piti autolla lähteä aina lujaa. Iän ja perheen karttumisen myötä sutilähdöt ovat rauhoittuneet, hieman.

Nuorempana hän värkkäsi muun muassa kuumailmapalloja silkkipaperista ja veneitä puusta. Eräs isolla perämoottorilla varustettu pikaliippari hajosi kappaleiksi omaan vasta-aaltoon ajettaessa.

Mäenpään omin termein kaikessa pitää olla tenkua lasissa eli sata lasissa. Tenku-osaston miehet tekevät, eivätkä jää imemään peukaloa. Epäilemättä Mäenpää kuuluu itsekin tenku-osastoon.

Mäenpää on tyypillinen on-off -ihminen, joka painaa hommia tappiin asti. Hän rentoutuu parhaiten perheen ja ystävien seurassa. Hän on aina valmis järjestämään vierailuja ja yhteisiä tapahtumia. Rantasauna Kiiminkijoen törmässä, sikarin pöyhyttely ja taistelulento tietokoneella lataavat akut taas uusiin ideoihin.

Vaikka Mäenpää elämä ja teot näyttävät välillä sekavalta sotkulta, hän on saavuttanut aina itselleen asettamansa tavoitteet. Seuraava haave on jo olemassa, mutta sitä eivät paljasta edes ystävät.

Henrik Ahola

Kuka?

ILMARI MÄENPÄÄ

- Syntynyt 1. maaliskuuta 1971 Oulussa.
- Perheeseen kuuluvat vaimo ja kuusi lasta.
- Asuu Kiimingissä vuonna 1877 rakennetussa talossa, jonka on itse kunnostanut.
- Säveltäjä ja filosofian maisteri, pääaineenaan musiikkitiede.
- Sävellyksiä: muun muassa Oulun kaupungin 400-vuotisjuhliin tilattu Aikamatka Ouluun, laulusarja Vihreä virta sekä harmonikkateos Jäänalaisia heijastuksia ja jousikvartetto I (2007), Unohtunut sellolle ja pianolle (2008) sekä laulusarja Kukat (2007–2008).
- Harrastukset: sukeltaminen, virtuaali-ilmailu, lenkkeily, sienestäminen ja vanhan kunnostaminen.